

ŽIVOT FARNOSTÍ

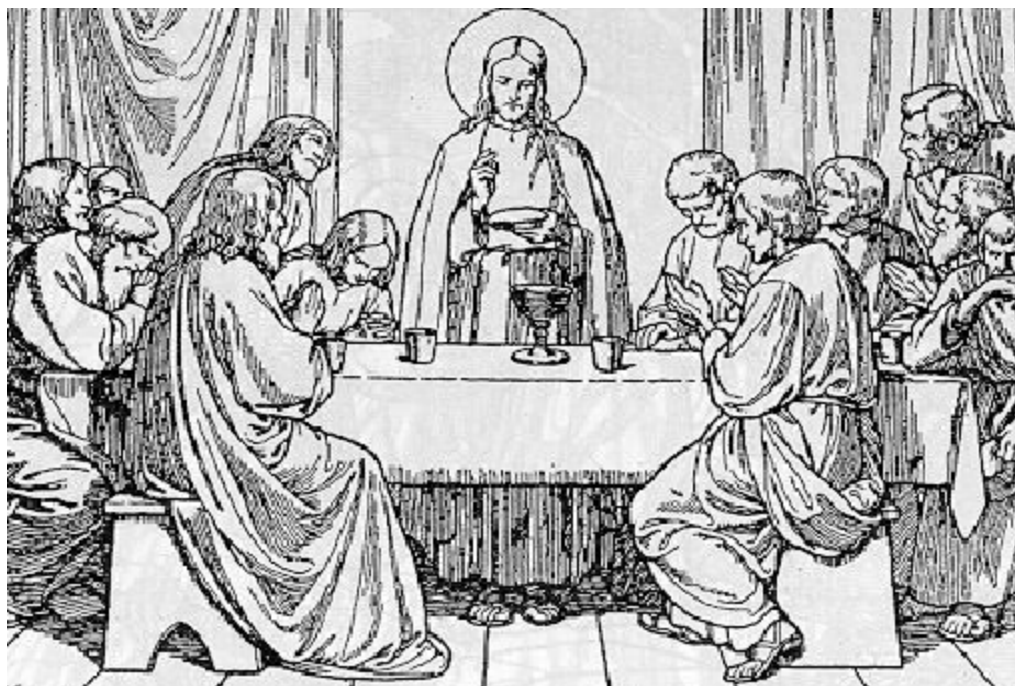

Ročník II.

BŘEZEN 2008

č.3

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

PÁN JEŽÍŠ NÁM PŘED SVOU SMRTI DAROVAL VIDITELNÉ ZNAMENÍ SVÉ LÁSKY, KDYŽ APOŠTOLŮM PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI DAL SVÉ TĚLO ZA POKRM A SVOU KREV ZA NÁPOJ, A PŘIKÁZAL JIM: „TO KONEJTE NA MOU PAMÁTKU.“

***Aby Kristovo svaté Tělo a jeho drahá Krev ve Svátosti oltářní byla
i pro Vás zdrojem síly a jistotou o Kristově lásce.
K letošním velikonocům Vám žehná***

***P. Jan Můčka,
P. Tomáš Strogan***

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby byla chápána důležitost odpuštění a smíření mezi lidmi a národy a aby církev svým svědectvím šířila Kristovu lásku.

Úmysl misijní: Aby křesťané pronásledovaní pro evangelium posílení Duchem svatým odvážně a otevřeně svědčili Božímu slovu.

Úmysl národní: Aby úsilí těch, kteří pracují na poli, požehnal Bůh také příhodným počasím.

Úmysl farní: Abychom v našem farním společenství prožili s duchovním užitekem letošní velikonoce.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci únoru 2008 přijali:

Adama Zichu
Martinu Machů

Vysoké Pole
Vysoké Pole

V únoru 2008 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

2. února:

Marie Machů - 71 let
Vysoké Pole

5. února:

Zdeněk Šafařík - 73 let
Újezd 154

9. února:

František Babíček - 91 let
Vysoké Pole 52

*Odpočínutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství

Poselství z 25. ledna 2008

Drahé děti!

S postním obdobím se přibližujete času milosti. Vaše srdce je jako zoraná země a je připravené přijmout plod, který vzroste v dobro. Vy, dítě, máte svobodu vybrat si dobro nebo zlo. Proto vás vyzývám, modlete se a postěte. Zasadte radost a plod radosti ve vašich srdcích poroste pro vaše dobro a druzí ho uvidí a přijmou skrze váš život. Zřekněte se hříchu a vyberte si život věčný. Já jsem s vámi a přimlouvám se za vás před svým Synem. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

P O K O J A D O B R O

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

55. Školství nelze podřídít jen utilitarismu

Školství považujeme za součást sociálního systému a chápeme ho jako soustavu všech škol a vzdělávacích institucí, které mají významné místo ve společnosti. A proto je mu i zde věnována velká pozornost. Ostatně všichni víme, jakému zájmu se těší školy jen např. v obvodu naší farnosti. Nechceme-li školství utilitární, znamená to, že se stavíme kriticky k takovému etickému stanovisku, které se snaží odvodit lidské jednání a veškeré etické kategorie a mravní hodnoty z prosté užitečnosti čehokoliv pro člověka, resp. k úsilí k zajištění maximálního blaha pro maximum společnosti, což je charakteristické pro utilitární morálku. Půjde ve školství vždy o nápravu člověka a ne pouze o hromadění informací.

Různých deformací, mnohdy fatálních, v této oblasti si všimnul G. K. Chesterton, když píše: „Za mého života už padly dva pokusy o ráj na zemi. První měl být přírodní ráj Rousseaua a druhý ekonomický ráj Ricarda. Lidé se nezlepšili, když získali svobodu žít a milovat, jak se jim zlíbí, ani když získali svobodu kupovat a prodávat. A dodává, že tolik chytrých věcí se učíme vykonávat. Teď je před námi velký úkol, jak se některým odnaučit.“ Ukázalo se totiž, že jeho diagnóza dnešního světa je dnes v mnohém snad ještě přesnější, než za jeho života.

Výchově, zejména křesťanské výchově a vzdělávání věřících je věnována tak velká pozornost i v Závěrečném dokumentu Plenárního sněmu katolické církve v ČR - Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě z 3.5.2007, který vychází z Kristových zásad v dokumentech II. vatikánského koncilu, zejména v Deklaraci o křesťanské výchově (GE,5) - Důležitost školy, kde se říká: Mezi všemi výchovnými prostředky má zvláštní význam škola. V rámci svého poslání usilovně pěstuje rozumové schopnosti, rozvíjí správné usuzování, uvádí do kulturního dědictví získaného předchozími generacemi, tříbí smysl pro hodnoty, připravuje na povolání, podporuje dispozice pro vzájemné porozumění tím, že mezi žáky různých povah a postavení dává vznikat přátelským vztahům. Kromě toho tvoří jakési středisko, na jehož snahách a rozvoji mají mít společný podíl rodiny, škola, různá sdružení pro kulturní, občanský a náboženský život, stát i celá lidská rodina. Krásné a významné je tedy povolání těch, kteří pomáhají rodičům v plnění jejich úkolu a jako zástupci lidské společnosti se ujali výchovy na školách. Takové povolání vyžaduje dary ducha i srdce, velmi pečlivou přípravu a stálou ochotu k obnově a přizpůsobení.

PaD 55. Velice se přimlouváme za to, aby se vzdělání stalo společenskou prioritou. V tomto důrazu si podáváme ruce s těmi, kdo v průběhu našeho národního obrození v 2. polovině 19. století formovali duši české společnosti. Podtrhli tím jen to, co podle jejich přesvědčení tvořilo jeden ze základních rysů našich dějin. Jestliže vzdělání pomáhá malému národu, aby v období nové informativní civilizace, která se před našima očima rozvíjí, mohl soutěžit s národy co do počtu a zdrojů mocnějšími, pak je také třeba na vzdělání pamatovat dostatečnými finančními dotacemi.

Řekli jsme, že převládající ideologická orientace v naší společnosti po roce 1989 vedla nejprve k redukci vzdělání na zboží a jeho uplatnění na trhu. Současně se projevovala tendence oslabovat závazky státu ke školství. Neobstojí argumentace, že trvá nedostatek finančních zdrojů na vzdělání, zvláště, když se ozývá v době, kdy zdroje na školství tvoří jen zlomek částek prohospodařených a rozchvácených v hospodářství a bankovníctví. Při klíčovém významu vzdělání v éře „informační“ či „učící se společnosti“ ohrožuje taková politika budoucí prosperitu státu a národa. Kultivace rozumu a mravnosti je tou nejperspektivnější společenskou investicí. Vždyť jsme již stačili udělat zkušenost, že chybějící sociální kapitál „rozumu a mravnosti“ má za následek mj. i nevýkonné hospodářství. Vysoké školy, zvláště univerzity, často opouštějí humanistické ideály, které byly tradičně v jejich základech a podléhají čistě finančním zřetelům. K tomu je často nutí i striktní finanční politika státní byrokracie. Více než o svobodu bádání dbají pak o zavděčení se požadavkům trhu, průmyslového a politického managementu. Dnešní vzdělání specialisté jsou jen vzácně vzdělanci v klasickém slova smyslu. Inženýři, manažeři a často i vědci jsou připravováni často jednostranně odborně; schází jim hlubší humanistické zakotvení. Stojíme před úkolem bránit se dezintegraci vzdělání pod tlakem trhu a úzce ziskových kritérií. Odvozujeme-li funkčnost vzdělání výlučně od požadavku trhu, zapomíná se na to, že je to koneckonců jen vzdělání, které bude schopno za pět, deset let odhalit, zda budou požadavky trhu na vzdělání tytéž, jaké jsou dnes. Trh je v této věci slepý; neví sám ze sebe, jaké vzdělání bude sám potřebovat v příští generaci. Proto jen co nejhlubší a nejuniverzálnější vzdělání je nejlepším zabezpečením proti rozmarům trhu.

Vývoj od roku 1989 má ovšem i nesporná pozitiva. Patří k nim v první řadě obnova akademických svobod, právo vycházet při výuce, výchově i vědeckém bádání z různých filozofických a náboženských základů. To je po půl století nesvobody nedocenitelná devize. Základní školství zůstane i do budoucna převážně pod vlivem státu. Tím spíše je v této oblasti žádoucí podporovat ducha spolupráce mezi církvemi a státem. Církevní gymnázia a vyšší odborné školy by měly usilovat o vysokou úroveň a přitom zachovávat demokratický přístup, neboť zde se formuje inteligence, kterou potřebujeme pro vzdělání vychovatelů, žurnalistů, sociálních pracovníků a jiných potřebných profesí.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum

14. Dokument Pokoj a dobro je pro trh s přívlastky „sociální“ a „ekologický“ (pokračování)

Obecně, aby společnost se nedostala na scestí a nebyli poškozováni občané, je nezbytné, aby veřejní činitelé a nositelé zákonodárné moci při své činnosti si byli vědomi, že nikdy nesmějí přehlížet ani mravní řád, ani ústavní zásady, ani požadavky obecného dobra. Právní řád ve státě, který je v souladu se zásadou spravedlnosti a mravnosti a odpovídá stupni vyspělosti politického společenství, tvoří beze vší pochyby základní prvek uskutečňování obecného blaha. Proto osoby, pověřené veřejnou mocí, mají být vnitřně vyrovnané a mravně bezúhonné, obdařené praktickým smyslem, rozhodností a pevnou vůlí. (Pacem in terris III).

Z politického či ekonomického postoje, řeči a jednání křesťana musí být za všech okolností patrné houževnaté lpění na pravdách evangelia, zásadách spravedlnosti a přirozených lidských právech. Je známo, že veškerý život je řešením problémů. Zde máme co činit se závažným fenoménem, jakým je trh. Jak bylo již dříve na těchto stránkách řečeno, existují ideologičtí zbožňovatelé „volného trhu“, jimž samozřejmě za mnohé vděčíme, kteří se však domnívají, že takové zákonodárství, jež omezuje svobodu volného trhu, je nebezpečnou cestou do otroctví, což je ideologický nesmysl. Svobodný trh může totiž existovat jen v rámci právního řádu vytvořeného a garantovaného státem. Patří k tomu například, že jsou zakázány ozbrojené stranické bojové jednotky, což zahrnuje omezení volného obchodu se zbraněmi - tedy zjevně omezení volného trhu a osobní svobody. Je však jasné, že tato omezení z moci státu mají mít přednost před omezeními ze strany zločineckých vůdců, která je možno očekávat tam, kde ostatní

omezení chybí. Ideologický princip volného trhu musíme tedy v každém případě nahradit nějakým jiným: principem, že se svoboda bude omezovat jen tam, kde je to z naléhavých důvodů nutné. To je situace, k jaké dochází všude, kde hraje nějakou roli svoboda, kterou je možno zneužít dnes, kdy zejména v Evropě žijeme v nejlepší a nejspravedlivější společnosti, jaká kdy existovala, ale kdy současně dochází k masovému hladovění ve třetím světě a přitom se ptáme, jaká přesvědčivá řešení nabízí liberální demokracie? Vždyť jsme více než schopni uživit celý svět! Ekonomický problém je vyřešen: ze strany techniky, nikoli ekonomů. Sotva můžeme popřít, že v rozlehlých částech třetího světa existuje masivní bída. Proč? To je dáno politickou hloupostí vůdců v těchto různých hladovějících státech. Osvobodili jsme tyto státy příliš rychle a příliš primitivně, nejsou to ještě právní státy. Totéž by se stalo, kdyby se děti z mateřské školy ponechaly samy sobě.

Důsledky absence pevného právního řádu jsou evidentní. Pro vítězství liberálně demokratického kapitalismu existuje naše obrovská odpovědnost, ne krutost s nutností přivést lidi k tomu, aby zůstali bdělí! Blahobyt musí být spojen se skutečnou bdělostí vůči spouště nebezpečí, avšak, když se nám vede dobře, oslabuje se i bdělost. Svoboda se stává něčím samozřejmým. To pak znamená, že člověk se opět stává obětí nějakého diktátora. Přesvědčujeme se, jak jsme vůči dnešní společnosti velmi kritičtí. Dalo by se tu mnoho věcí zlepšit. Avšak náš liberální společenský řád je nejlepší a nejspravedlivější z těch, které kdy na zemi existovaly. A vznikl z té společnosti, která byla známa Marxovi, a to evolucí. Ptáme-li se, zbylo-li vůbec něco z etického apelu marxistické kritiky kapitalismu, z pranýřování sociální nerovnosti, tak musíme konstatovat, že propast mezi chudými a bohatými se celosvětově zrovna nezmenšila. Etický apel nabýval od středověku různých forem. Pro křesťanské myslitele stejně jako pro osvícence byl etický apel hlavní věcí. A odpůrci tohoto etického apelu byli v podstatě romantici. Znovu se přesvědčujeme jakou váhu má myšlenka právního státu a jeho realizace. V současnosti, kdy nám půjde o svobodu a sociální spravedlnost, již tomuto historickému úsilí přitakal německý filozof Hegel. Viděl totiž v dějinách dějiny moci. Tím také z velké části byly. Pro naše dějepisné knihy nebyl nikdy hlavním tématem duchovní vývoj lidstva, ale dějiny moci. Samozřejmě, potřebujeme konec dějin, totiž konec dějin moci. To si vynucují zbraně. Vždy to bylo nutné z hlediska mravního; nyní se však při soudobém nadbytku zbraní stalo přání životní nutností, aby dějiny moci skončily. V tom spočívá tedy ona odpovědnost a bdělost!

Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě nás učí: „I v životě hospodářsko-společenském je třeba mít v úctě a rozvíjet důstojnost lidské osoby a její celé povolání, a rovněž dobro celé společnosti. Člověk je přece původce, střed a cíl veškerého hospodářsko-společenského života ... Zatímco velká masa lidí postrádá dosud to nejnutnější, někteří lidé, a to i v zemích méně vyvinutých, žijí v nadbytku nebo plýtvají hodnotami. Přepych a bída jsou vedle sebe. Zatímco hrstka lidí požívá nejširší moci v rozhodování, mnozí téměř úplně postrádají jakoukoli možnost osobní iniciativy a odpovědnosti a žijí často v životních a pracovních podmínkách nedůstojných člověka. ...Občané však ať mají na paměti, že mají právo a povinnost, které musí uznávat i veřejná moc, aby přispívali podle svých možností k opravdovému pokroku vlastního společenství. Když někdo - zvláště v oblastech hospodářsky méně pokročilých, kde je naléhavě třeba využít všech zdrojů - nechá svůj majetek nevyužitý nebo ochuzuje své společenství o potřebné hmotné nebo duchovní prostředky, vážně ohrožuje obecné blaho ... (GS, 3/63,65).

Autoři listu (Žeň + PaD) nejsou vůči trhu zaujati, jak předhazují někteří kritici; nevěří však v jeho soběstačnost, v jeho spontánní tvorbu a vynutitelnost potřebných institucí. List zdůrazňuje nezbytnost státní péče o konkurenční tržní podmínky a nutnost rozhodné a důsledné právní regulace hospodářského života. Autoři dokumentu připomínají, jak je důležité, aby stát pečoval o zaměstnanost, aby společnost věnovala této problematice náležitou pozornost a hledala možnosti, jak vytvářet nová pracovní místa. Bez pevného právního řádu se dostává do nebezpečí i svoboda; hrozí, že převládne zvláště mocných. V liberálních anglosaských zemích je právě typický pevný právní řád a silné a nezávislé soudnictví. Pokoj a dobro připomíná ordoliberalismus (liberalismus s důrazem na řád - čl. 17 dokumentu) a jím inspirovanou koncepci sociálně tržního hospodářství, která byla s

úspěchem uplatněna v poválečném západním Německu. Anglosaské ani německé zkušenosti a tradice nelze aplikovat beze změn. Přesto přínos obou těchto tradic pro nás je nesporný: důraz na pevný právní řád, citlivost a politickou moudrost při péči o lidskou, pracovní stránku hospodářství a o sociální otázky, to je odkaz zkušenosti, který nesmíme opominout. Poctivá práce zaměstnanců je samozřejmou součástí dobrého řádu a zaměstnavatelé jsou plně oprávněni ji vyžadovat (čl. 38). Autoři zároveň upozorňují na náročné, ale účinně motivující participativní přístupy k zaměstnancům, jimiž zaměstnavatel prakticky vyjadřuje svou úctu k lidské důstojnosti dělníka a zaměstnance (čl. 39 dokumentu).

/VI. Měřinský/

CÍRKEV POTŘEBUJE SVATÉ KŘEŠŤANY

Ano, potřebuje svaté víc než reformátory, protože svatí jsou ti nejautentičtější a nejproduktivnější reformátoři. Každá velká perioda obnovy v církvi byla spojena s důležitými svědectvími svatosti. Bez takových svědectví by byly změny nařízené koncilem pouze iluzivní. Ale přesvědčení, že musíme tuto výzvu ke svatosti sdílet a ochraňovat, je adresováno všem křesťanům. Tato výzva není určena jen duchovním elitám. Není ani jen pro ty, kteří cítí hrdinskou odvahu k boji. Svatost je stále méně odklonem k některému z druhů poklidné uzavřené piety, svatost přestává být únikem pro výstřední povahy. Je to milost nabídnutá všem pokřtěným v různých podobách a stupních. Svatost není rezervována pro určitý způsob života, i když někteří to tak vnímají, nebo jen pro určitá povolání. Svatý František Saleský nám velmi jasně ukázal, že tuto svatost s pietou či oddaností může žít každý muž nebo žena v kterékoli rodině nebo zaměstnání. Lidé musejí získat odvahu žít každý aspekt svého života ve světě – ať je Bůh umístil do jakýchkoli souvislostí a kontextů – svatě, s vírou, nadějí a láskou. V tomto smyslu může žít svatě každý člověk.

Jan Pavel II.

OTCOVSTVÍ PODLE VZORU SVATÉHO JOSEFA

Biskupská služba je nepochybně úřadem, ale je třeba, aby biskup za každou cenu bojoval proti tomu, aby se z něho nestal pouze „ouřada“. Nesmí zapomínat na to, že má být otcem. Jak jsem řekl, kníže Sapieha byl tak vroucně milován právě proto, že byl kněžím otcem. Když myslím na to, kdo dokáže být pomocníkem a vzorem pro všechny povolání k otcovství – ať už v rodině nebo kněžství, a tím spíše v biskupské službě – napadá mě svatý Josef.

Úcta ke svatému Josefu se pro mě pojí také se zkušenostmi, které jsem nashromáždil v Krakově. Blízko biskupského paláce žijí na velké na Poselské ulici sestry bernardinky. Ve svém kostele, zasvěceném svatému Josefu, mají neustálou eucharistickou adoraci. Chodil jsem tam ve volných chvílích a modlil jsem se. Pohled mi při tom velice často zabloudil k pěknému a místními farníky oblíbenému obrazu Ježíšova adoptivního otce. Občas jsem právě tam dával exercicie skupinám právníků. Rád jsem rozjímal o tomto světci ve vztahu ke Svaté rodině: Ježíšovi, Marii a Josefovi. Vzýval jsem je všechny tři a prosil je o pomoc v nejrůznějších záležitostech. Zvláště jsem jim svěřoval pastorační rodin.

V Krakově ve čtvrti Podgórze stojí ještě jeden kostel zasvěcený svatému Josefovi. Pobýval jsem tam v době vizitací. Výjimečné místo ale zaujímá poutní kostel sv. Josefa v Kaliszi. Přicházejí sem v děkovných poutích především kněží, bývalí vězňové z koncentračního tábora v Dachau. V tomto nacistickém koncentráku byla vězněna skupina kněží, která se svěřovala pod ochranu svatého Josefa – a zachránili se. Po návratu do Polska začali jezdit každoročně na toto poutní místo děkovat za svou záchranu a pokaždé mě na setkání pozvali. Je mezi nimi arcibiskup Kazimierz Majdański, biskup Ignacy Jeź a také kardinál Adam Kozłowiecki, který působí jako misionář v Africe.

Prozřetelnost připravila svatého Josefa naplnění úlohy otce Ježíše Krista. V apoštolské adhortaci *Redemptoris Custos* jsem napsal: *Jak vyplývá z evangelijních textů, právním*

základem Josefova otcovství byl manželský svazek s Marií. Bůh vyvolil Josefa za Mariina muže právě proto, aby Ježíšovi zajistil otcovskou péči. Z toho vyplývá, že Josefovo otcovství – pouto, které ho nejtěsněji spojovalo s Kristem, vrcholem všeho vyvolení a předznamenání – se naplnilo v manželském svazku s Marií. Josef byl povolán, aby byl Mariiným panenským manželem právě proto, aby se stal Ježíšovi otcem. Jeho otcovství i mateřství Panny Marie má především kristologický charakter. Všechny Mariiny výsady plynou ze skutečnosti, že je Ježíšovou matkou a podobně i všechna Josefova privilegia plynou z jeho role Kristova otce.

Víme, že se Pán obracel na Boha oslovením „Abba“ – něžným a intimním výrazem, jakým se děti jeho lidu obracejí na své tatínky. Také on jistě jako všechny jiné děti volal stejným slovem Josefa. Lze vůbec ještě říct o tajemství lidského otcovství ještě něco víc? Vždyť Kristus sám zakoušel jako člověk Boží otcovství prostřednictvím svého synovství ve vztahu se svatým Josefem. Setkání s Josefem jako s otcem se vepsalo do zjevení, jež se v Kristu stalo zjevením Božího otcovského díla. Jak hluboké tajemství!

Kristus měl jako Bůh vlastní zkušenost Božího otcovství ve společenství nejsvětější Trojice. Jako člověk prožíval synovství díky svatému Josefovi. Ten poskytl dítěti vyrůstajícímu po jeho boku oporu mužné rovnováhy, jasného názoru na různé věci a odvahy. Sloužil přednostmi dobrého otce a čerpal přitom sílu z nejvyššího zdroje, od něhož mají původ všechny rody na nebi i na zemi. Zároveň z lidského hlediska mnohemu Božího syna, jemuž vytvořil na zemi domov, naučil.

Pro svatého Josefa byl život s Ježíšem neustálým objevováním vlastního otcovského poslání. Stal se otcem neobyčejným způsobem, aniž by dal svému synu život z biologického hlediska. Nebylo stejné naplnění otcovství nabídnuto za vzor také nám, kněžím a biskupům? Všechno, co jsem kdy ve své biskupské službě dělal, jsem prožíval právě jako vyjádření tohoto otcovství – ať to byl křest, zpověď, eucharistie, vyučování, napomínání nebo povzbuzování: to všechno pro mne bylo konkrétním naplněním otcovství.

O domově vybudovaném Božím synovi rukama svatého Josefa je třeba přemýšlet zvláště v souvislosti s kněžským a biskupským celibátem. Celibát poskytuje plnohodnotnou šanci k realizaci tohoto otcovství: čistého, zcela oddaného Kristu a jeho panenské Matce. Kněz osvobozený od osobní starosti o rodinu se může celým srdcem odevzdat pastýřskému poslání. Proto je pochopitelné rozhodnutí, s nímž církev latinského obřadu brání tradici celibátu svých kněží, aniž by podlehla nátlaku, který se v dějinách občas objevil. Je to samozřejmě náročná tradice, ale ukazuje se, že přinesla mimořádně bohaté duchovní plody. Motivem radosti je však také vědomí, že i kněžství ženatých mužů v řeckokatolické církvi přináší skvělé důkazy pastýřského zápalu. Zvláště v zápasu s komunismem vystupovali ženatí kněží se stejným hrdinstvím jako kněží celibátní. Potvrdil to kdysi i kardinál Josef Slipyj, když prohlásil, že se chovali ke komunistům stejně jako jejich celibátní kolegové.

Je třeba zdůraznit, že ve prospěch celibátu hovoří hluboké teologické důvody. Encyklika *Sacerdotalis caelibatus*, vyhlášená v roce 1967 mým ctihodným předchůdcem Pavlem VI., to vyjadřuje přibližně následovně:

- Existuje především *kristologická motivace*: Kristus, který byl ustanoven prostředníkem mezi Otcem a lidským rodem, zůstal v celibátu, aby se zcela věnoval službě Bohu a lidem. Komu je dáno podílet se na důstojnosti a poslání Kristově, je též vybízen ke sdílení tohoto naprostého odevzdání.

- Existuje *eklesiologická motivace*: Kristus si zamiloval církev, své tělo, a zcela se jí odevzdal, aby si připravil snoubenku důstojnou, svatou a neposkrvněnou. Svým rozhodnutím žít v celibátu přijímá kněz za vlastní tuto Kristovu snoubeneckou lásku k církvi a čerpá z ní nadpřirozenou plodnost.

- Nakonec existuje ještě *eschatologická motivace*: při zmrtvýchvstání – jak sám Ježíš řekl – se lidé „nebudou ani ženit, ani vdávat, ale budou jako andělé v nebi.“ (Mt 22,30). Kněžský celibát zaslubuje příchod posledních dnů spásy a do jisté míry předjímá naplnění království potvrzením, že existují vyšší hodnoty, které jednoho dne zazáří a všech Božích dětech.

V útocích na celibát je často využíváno argumentu osamělosti kněží a biskupů. Na základě své zkušenosti tento argument rozhodně odmítám. Osobně jsem se nikdy necítil

osamělý. Kromě vědomí Pánovy blízkosti jsem měl kolem sebe vždycky i hodně lidí, udržoval jsem srdečný kontakt s mnoha kněžími, vikáři, faráři, kaplany – a s laiky z nejrůznějších kruhů.

(pozn. Sapieha – arcibiskup krakovský)

(podle Jana Pavla II – Vstaňte, pojďme! - napsáno při příležitosti 45. výročí svého biskupského svěcení a stříbrného jubilea na Petrově stolci)

připravil Václav Ulrich

ROZDÁVEJME NADĚJI

Ve světě i mezi lidmi vládne moc. Velmoci jsou schopny zničit svět a stačí k tomu zapálit pouze šňůru. Dříve byly následky lidské hlouposti a krátkozrakosti přece jen omezeny. Dnes mohou být tyto následky katastrofální. Vznikla totiž obrovská propast mezi technickým pokrokem lidstva a jeho morálním vývojem.

Vydejme se na nové cesty!
Darujme naději jeden druhému.
Naděje zůstává stále.
Vždyť ani slunce se nikdy neunaví,
a vychází den co den,
i když ho právě nevidíme.
Zase se narodí děti s rozesmátýma očima.
Stále je dost lidí dobrého srdce.

Obdarovat se navzájem nadějí -
to znamená probudit chuť -
žít a dobře žít.

Obdarovat se navzájem nadějí -
to znamená uvědomit si odpovědnost
za sebe navzájem.

Vždyť právě tam, kde nyní rozkvétá jediná květina, tam může rozkvést jednou tisíce květin.

Phil Bosmans, S láskou po celý rok

27. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Valentina Zavadila, faráře v Újezdě v letech 1930 – 1933

Na počátku druhého desetiletí republiky, kdy je zde farářem P. Valentin Zavadil, se otázka začlenění českých katolíků do národní společnosti jeví jako problém rozhodnutý ve smyslu, že se zdánlivě nemají od státu čeho obávat. Lidová strana zůstala trvale stranou vládní, byla zastoupena v široké koalici a ještě více se sblížila se skupinou „Hradu“, v níž se stále do popředí posouval Masarykův „korunní princ“ Edvard Beneš, tehdejší šéf „Černínského paláce“.

Ten prokázal zdrženlivost v církevně-politických záležitostech v ČSR, zejména ve sporu nuncia Ciriaciho s pražským arcibiskupem Kordačem v roce 1931, jenž přivodil nucenou rezignaci českého primase. Vážnější dopad měl incident, jehož příčinou byl

nunciův neobratný krok v r. 1933 při oslavách jedenáctistého výročí prvního křesťanského kostela na Slovensku, který r. 833 postavil kníže Pribina ... Dotčený člen diplomatického sboru krajně nešťastně formulovaným dopisem Hlinkovi reagoval na své urážky v Praze a domnělým zpochybněním „jednoty československého národa“. Ciriaci v důsledku toho na sklonku října 1933 odjíždí z Prahy.

Byla rovněž obnovena načas přerušená jednání o provádění modu vivendi, týkající se sladění hranic státu a diecézí (vratislavské a slovenských). V roce 1935 byl ve dnech 28. - 30. června uspořádán eucharistický kongres nazvaný také celostátní katolický sjezd v Praze. Kongresu se svorně zúčastnili věřící všech národů Československa a papež Pius XI. se na něm dal zastupovat pařížským arcibiskupem, kardinálem Jeanem Verdierem jako papežským legátem, což bylo přijímáno jako nepřímá, ale zřetelná podpora idey francouzsko - československého přátelství ze strany Vatikánu. Účast celé československé vlády na slavnostní mši na strahovském stadionu byla tečkou a tichou omluvou za to, co se dělo o 10 let dříve. Zanedlouho poté v listopadu byl jmenován pražský arcibiskup Karel Kašpar kardinálem. Byl tak prvním občanem republiky (ne prvním Čechem), jemuž se dostalo tak vysoké církevní hodnosti. A o měsíc dříve byl také jmenován nový nuncius v Československu, jímž se stal Švýcar mons. Francesco Xaverius Ritter, znalý československého prostředí již ze 20. let.

Za této situace na počátcích 30. let nový farář, jak se dovídáme z farní kroniky, nastoupil dne 18. července 1930 do Újezda. Uvítán byl spolky a starosty za vedení p. kaplana P. Jana Uříčáře. Za patronátního zástupce po dlouho neobsazeném místě ustanoven p. JUDr. Bervid, advokát z Vizovic.

Pro dlouhotrvající sucha nebylo skoro žádné otavy. Na louce u „Pavelků“ se ani nesešlo, nýbrž pásli tam krávy starostovy za 1 fůru slámy (4 q) a fůru stlaní. Nato následovaly v srpnu a září velké deště, takže oves shnil a zvláště zemáky. Dne (??) byla tak velká vánice měkkého sněhu, že tíhou jeho zpustošeny lesy hrozně. Trpěl zvláště les mladý. Ve farním lese nalámal vrchů a haluzí na 30 fůr.

Dne 18. září 1930 bylo biřmování v kostele ve Vlachovicích, kde 300 biřmovanců udělil sv. biřmování p. biskup Jan Stavěl.

R. 1931 v době postní objížděl jsem všechny obce a křísil a povzbuzoval k čilému působení v katolické akci živořící spolky katolických žen a zdá se, že s dobrým výsledkem. Na schůzi dne 3. května 1931 po řeči p. senátora Kopřivy založil jsem v Drnovicích a Vys. Poli organizace lidové a 10. května 1931 organizace mládeže katolické na těchto obcích. První přihlášky byly: v Drnovicích 75 všech, ve Vys. Poli bez mládeže 71, mládež bude zvlášť. V nejbližší době budou zřízeny spolky katolické mládeže i v ostatních osadách farnosti. R. 1932 založena Omladina též ve Vys. Poli za pomoci p. kaplana z Val. Klobouk P. Dolanského a přihlásilo se 15 mladíků. V Drnovicích ze členů Omladiny utvořil se kroužek Eucharistický 20 členů.

P. B. Pálka zařídil pobožnost k Božskému Srdci Páně, která se spojila s pobožností k Nejsv. Svátosti Oltářní.

R. 1932 postavena přístavba školní budovy a vysvěcena za účasti úřadů, učitelstva, spolků a velmi četného občanstva drnovského.

Dne 20. března 1933 uspořádány v roce jubilejním 1900 let smrti Ježíše Krista misie s neobyčejně příznivým výsledkem. Kříž misionářský byl opraven a na misie přispěla arcib. konsistoř 300 Kč. O nich přiložen referát v novinách. Píše se v něm toto: Sv. misie v Újezdě u Vizovic. Dne 20. března začal dp. dr. Kl. Žůrek misie u nás, které trvaly do 27. března, kdy skončily návštěvou 43 nemocných a starých ve farnosti. Výsledek byl nad očekávání skvělý, neboť bylo ve farnosti mající 3.200 duší, přijato sv. přijímání 6.049. Jelikož nebylo možno na tyto dny získat druhého kazatele - misionáře, uvolil se p. Dr. Žůrek kázati třikrát denně, přičemž ještě zpovídal od 6 hod. ráno do 10 hod. večer. Příkladná tato obětavost dp. misionáře a příprava farníků od místního duchovenstva na misie bezprostředně v neděli křesťanským cvičením ve všech obcích, měla tak blahodárný výsledek, že ve 3 obcích nebylo muže ani mladíka, který by nebyl u sv. zpovědi; by mužů bývalo tolik, že po 3 dny chodili přemnozí i podruhé ke sv. přijímání, takže poslední dny bývalo 1.200 - 1.300 komunikantů. Misie zakončeny průvodem s misionářským křížem, který za ochotného přispění všech hasičských sborů, ubíral se ve vzorném pořádku do chrámu Páně, jehož rozsáhlé prostory zas jednou za řadu let nestačily spoustám lidu,

přítomného z okolí. Na pomoc misionáři ve zpovědnici s ochotou přijeli dp.: P. Zrůnek, farář v Liptále, P. Srostlík, farář v Bratřejově, P. Kučera, farář ve Vlachovicích, P. Dolanský, kaplan z Val. Klobouků, jimiž Pán Bůh rač za duchovní tuto pomoc žehnatí. Vám pak, ženy a dívky křesťanské za laický apoštolát v rodinách „Zaplať Bůh“.

/VI. Měřinský/

KLEMENS AUGUST HRABĚ VON GALEN

Kardinál,

narozen:16.března 1878 na hradě Dinklage, Dolní Sasko, Německo

zemřel:22.března 1946 v Munsteru, Severní Porýní, Vestfálsko

Jako „lev z Munsteru“, jako neúnavný bojovník proti nacionálnímu socialismu vešel do dějin Klemens August hrabě von Galen, kardinál a biskup munsterský. „Obr tělesnými rozměry ,ale nejen tím“ ,nazval r. 1938 papež Pius XI. urostlého muže církve.A historik Rudolf Morsey charakterizoval hraběte z oldenburského munsterského kraje takto: „Velká postava tohoto velstfáského církevního knížete zůstává zábleskem světla v době německé tmy ... S nasazením vlastního života bojoval proti znásilňování práva a svědomí a tím zachránil čest německého národa.“

Klemens August hrabě von Galen spatřil světlo světa 16.března 1878 jako jedenácté ze třinácti dětí hraběte Ferdinanda von Galen a jeho choti Alžběty, rozené hraběnky von Spee, na hradišti Dinklage u Vechty.Když skončil školu, začal spolu se svým bratrem Františkem v r.1897 studovat Fribourgu ve Švýcarsku literaturu, dějiny a filozofii.Ale už r.1898 po cestě do Říma a po audienci u papeže Lva XIII. Se rozhodl pro kněžské povolání.

28.května 1904 byl Galen v munsterské katedrále vysvěcen na kněze a potom byl dva roky dómským vikářem. R. 1906 šel mladý duchovní jako kaplan ke kostelu sv. Matěje v Berlíně-Schonebergu. R. 1912 se stal kurátem v berlínské farnosti sv. Klementa. Od r. 1919 do 1929 byl galen farářem ve farnosti sv. Matěje, kterou už z dřívějšíka dobře znal. Nato byl povolán zpět do Munsteru za faráře městského kostela na tržišti sv. Lamberta. Po 27 letech činnosti v duchovní správě byl konečně Klemens August von Galen jmenován v osudném těžkém roce 1933 munsterským biskupem.

V dalších letech se stal biskup-šlechtic neúprosným odpůrcem nacionálního socialismu. Jeho uveřejněné spisy a jeho odvážná kázání budily rozruch a zapsaly se do dějin. Bez ohledu na svůj vlastní osud odsuzoval Galen mezi jiným útok na kláštery a eutanázii v nemocnicích. Tři kázání, která měl tento muž církve v červenci a srpnu 1941, stala se po válce světoznámými. Galen také stále požadoval jasnější postoj německých biskupů proti nacismu. Ustavičně mu hrozilo obvinění z velezrady. To by bylo znamenalo pro biskupa jistý rozsudek smrti. Po skončení války se Galen rovněž vehementně bránil proti přehmatům okupační moci.

Potom nastaly osudné týdny na konci r.1945 a na začátku r. 1946. Dne 23. prosince 1945 sdělil papež Pius XII., že je biskup von Galen jmenován kardinálem. 21. února 1946 dostal v Římě kardinálský klobouk. Princ Konstantin z Bavorska, který byl přítomen slavnostnímu obřadu ve svatopetrské bazilice, vylíčil později v jedné knize, jak při sptření nového kardinála Galena dvacet tisíc lidí náhle zvolalo a zajásalo: „Il Conte Galen! Il Conte Galen!“ (Hrabě Galen). Američané, kteří přišli k oslavě „svého“ nového kardinála Spellmana, poznamenali o této scéně s narážkou na Galena: „He was the star!“ (On byl hlavní hvězdou!)

Po triumfálním přivítání v Munsteru a po obrovské slavnosti 16. března 1946 na troskách katedrály, vypuklo zděšení: za šest dní, 22. března 1946, kardinám Klemens August von Galen zemřel na prasklé slepé střevo. 28. března 1946 byl tento muž dodnes nezapomenutý, pochován v dómě sv Pavla v Munsteru, v kapli sv. Liudgera, za války zničené. V říjnu 1956 byl zahájen beatifikační proces.

z knihy Rok se svatými
připravila D.Kořenková

JEDNOTA KŘESŤANŮ (POKRAČOVÁNÍ) PRAVOSLAVNÁ CÍRKEV V ČESKÝCH ZEMÍCH

Historie:

Nejranější dějiny pravoslavné církve u nás jsou spojeny s misí sv. Cyrila a Metoděje, kteří k nám přišli z Cařihradu a přinesli bohoslužebný a kanonický řád východní pravoslavné církve, která byla v těch dobách ještě součástí jedné katolické církve. Po Metodějově smrti roku 885 byl tento řád papežem Štěpánem V. zakázán a žáci slovanských apoštolů byli nuceni odejít ze země. Nové základy pravoslaví v Čechách položil v meziválečném období biskup Gorazd (Matěj Pavlík). Dne 4. září 1942 však byli biskup Gorazd a jeho bratři Václav Číkl, dr. Vladimír Petřek a Jan Sonnevend zastřeleni za poskytnutí úkrytu atentákníkům na Heydricha. Jejich rodiny spolu s dalšími zahynuly v koncentračních táborech, církev byla zakázána a majetek konfiskován. Po válce byla církev u nás znovu obnovena a působí jednotně i po rozdělení republiky v r. 1993.

Poslání:

Naše domácí pravoslaví navazuje na cyrilometodějské dílo a považuje se za jeho pokračování. Přesto že kvůli neshodám v některých teologických a hierarchických otázkách došlo r. 1054 k definitivnímu oddělení pravoslavné církve, s námi katolíky je spojuje věrnost Kristu, svátosti a veliká úcta k Bohorodičce. Společná máme také dogmata přijatá na koncilech prvního tisíciletí.

Statistika:

Pravoslavná církev je členkou Světové rady církví, Konference evropských církví a je zapojená v ekumenickém hnutí. Budoucí kněží studují na Pravoslavné bohoslovecké fakultě v Prešově, detašovaném pracovišti v Olomouci a v zahraničí. V ČR má 82 farností a hlásí se k ní u nás 23.000 věřících Čechů a asi 100.000 věřících ze zahraničí s pobytem v ČR.

Zdroj: Ekumenická rada církví v ČR

(pm)

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI BŘEZNU – ÚJEZD

1. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Vlastu Mikulkovu, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, syna Stanislava s manželkou, dceru Marii a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Polomíkovy, syna Františka a dar zdraví pro živou rodinu
2. března : Neděle 4. neděle postní Adorační den v Drnovicích	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, prarodiče, jejich příbuzné doma i v cizině, + Jiřího Trunkáta a nemocné osoby Za farníky (sv. křest) Za + Františku Svobodovu, jejího manžela, švagra Jana Machů a živou rodinu
3. března : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Stanislava Hlavičku, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
4. března : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za Terezii a Jana Kamenčákovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za rodiče Maňasovy, děti, duše v očištění s prosbou o pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
5. března : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Josefa Mozgvu, dva syny, rodiče z obou stran, živou rodinu a duše v očištění Za Josefa Bližňáka, syna, rodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
6. března : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Ludvíka a Marii Ambrúzovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + Vlastu Tománkovu, rodiče z obou stran a živou rodinu

7. března: Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Na dobrý úmysl Za + rodiče Talašovy, dceru, + rodiče Máčalovy, dceru, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny
8. března : Sobota Ferie Sv.Jana z Boha, řeholníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu Za + Josefa Adámka, + syna Josefa, + rodinu Adámkovu a Buriánkovu, duše v očištění a pomoc Boží pro celou rodinu
9. března : Neděle 5. neděle postní (smrtná) Sv. Františky Římské, řeholnice	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za Františky a Anděly (<i>s ofěrou</i>) Za živou a + rodinu Krausovu, Hlavenkovu, babičku Annu a duše v očištění Za + Stanislava Pavelku (<i>výroční mše sv.</i>) Za živé a + Františky a Anděly
10. března : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambruzovy, syna Ladislava, Jarmilu Ambruzovu a ochranu Boží pro živou rodinu
11. března : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za rodiče Fojtíkovy Za +Karla Bodláka, dva syny, snachu, dvoje rodiče, sestry, bratry, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
12. března : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Anastázii Olejníkovu, rodiče Daňkovy a Tejmlovy, Jana a Annu Olejníkovy, sourozence a rodiče z obou stran, duše v očištění Za Petra Kozubíka, rodiče z obou stran, sourozence, švagra a duše v očištění
13. března : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Františka Rašku, dvě manželky, syna a vnuka Za + Aloisii Pavelkovu, její rodiče, bratra, stařečky a duše v očištění
14. března : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Častulíkovy, syny, švagra, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za Aloise a Kristýnu Frajtovy, syna, švagrovou Marii, + rodiče, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu
15. března : Sobota Slavnost Sv. Josefa, snoubence Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Měřínskou a Chmelíkovu, duše v očištění, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Kuželu, + rodiče Kuželovy, Králíkovy, jejich + děti a duše v očištění
16. března : Neděle Květná (pašijová) neděle	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za Josefy a tesaře (<i>s ofěrou</i>) Za farníky Za Miloslava Húště, otce Emila, duše v očištění a živou rodinu Za živé i + Josefy a tesaře
17. března : Pondělí Pondělí Svatého týdne	17.35 Új.:	Za + rodiče Annu a Františka Polčákovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
18. března : Úterý Úterý Svatého týdne	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Barcuchovy, Ptáčkovy, jejich + děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Stružku, rodiče Slámovy a Stružkovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
19. března : Středa Středa Svatého týdne	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa a Josefku Machů, jejich + rodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za živou a + rodinu Daňovu a Hořákovu
20. března : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.00 Új.:	Za děti, které byly loni u 1. sv. přijímání a jejich rodiče
21. března : Pátek VELKÝ PÁTEK Den přísného postu	15.00 Új.:	Obřady Velkého pátku

22. března : Sobota BÍLÁ SOBOTA	20.00 Új.:	Za farníky
23. března : Neděle Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ Hod Boží velikonoční	7.00 Új.:	Za + Františka Hůště (10. výročí úmrtí), živou a + rodinu a duše v očistci
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, syna, dceru, švagry a duše v očistci
	8.20 Dr.:	Za + Marii Marcaníkovu (výroční mše svatá)
	9.45 Új.:	Za + Marii Belžíkovu, Irenu Petřů, rodiče z obou stran, dva vnuky, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	14.30 Lo.:	Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti 95 let života s prosbou o dar zdraví, Boží pomoc a ochranu Panny Marie do dalších let
24. března : Pondělí Pondělí velikonoční	7.00 Új.:	Za Ludmilu Orsákovu, rodiče Polomíkovy a dar zdraví pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + Jana Pavelku, rodiče z obou stran, dva bratry, švagrovou, dva zetě - Františka a Josefa, duše v očistci, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
	8.20 Dr.:	
	9.45 Új.:	Za + Františka Rašku, + rodiče, + rodiče Bulíčkovy s prosbou o ochranu Panny Marie pro živou rodinu
25. března : Úterý Úterý velikonoční	17.35 Új.:	Za + rodiče Barcúchovy, syna Stanislava, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Šomanovy, + Jana Častulíka, živou a + rodinu
26. března : Středa Středa velikonoční	17.35 Új.:	Za + Františka Polčáka, jeho rodiče, rodiče Častulíkovy, snachu Marii Častulíkovu, Bohumilu Oblůkovu, její dceru Evu a dar zdraví pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	
27. března : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	17.35 Új.:	Za + rodiče Kozubíkovy, + syna, Františku Kozubíkovu a pomoc Boží pro rodiny jejich dětí
	19.00 Dr.:	Za Františka Machů, rodiče, bratra, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
28. března : Pátek Pátek velikonoční	15.20 Új.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, rodinu Kirschnerovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za + rodiče Zvonkovy, Fiodorovy, syna Miloslava, duše v očistci a Boží pomoc pro živou rodinu
29. března : Sobota Sobota velikonoční	6.30 Új.:	Za Irenu Petřů, rodiče z obou stran, Ludmilu Janošovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Trčkovy, dva + vnuky, + vnučku a živou rodinu
30. března : Neděle 2. neděle velikonoční začátek letního času	7.00 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, Fojtů a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
	8.15 Sl.:	Za Vlastimilu Mikešovou, Boží milosrdenství pro celou rodinu a duše v očistci
	8.20 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu a Panně Marii za 80 let života a další pomoc pro celou rodinu
	9.45 Új.:	Za + Jana Machů, + rodiče Šimonů, jejich rodiče, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
31. března : Pondělí Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	6.30 Új.:	Za + rodiče Žáčkovy, zetě Františka, vnuky Rostislava a Jindřišku, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny
	17.35 Új.:	Za + Františka Fojtů, dva bratry, zetě Josefa, švagrovou, s prosbou o ochranu Panny Marie pro živou rodinu
	18.30 Sl.:	Za + Josefa Ovesného, + švagry, švagrovou Annu, Marii a
	19.00 Dr.:	Duše v očistci

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI BŘEZNU - HORNÍ LHOTA

1. března : Sobota Ferie	17.45	Za + rodiče Františku a Vladimíra Žáčkovy, tetu, duše v očištění a celou živou rodinu
2. března : Neděle 4. neděle postní Adorační den v Drnovicích	6.55 9.30	Za rodiče Rakovy, strýce Václava, rodiče Antonínovy, duše v očištění a celou živou rodinu Za + Josefa Zámečnicka u příležitosti nedožitých šedesátin, jeho rodiče, sestry, bratra, živou a + rodinu
6. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Františka Bartoše, + syna Františka, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
7. března: Pátek Ferie	17.45	Za + rodiče Žáčkovy, dceru Františku, rodiče Maňasovy, jejich děti, + manžele Geržovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
8. března : Sobota Ferie	17.45	Za živé a + členy živého růžence
9. března : Neděle 5. neděle postní (smrtná)	6.55 9.30	Za + Oldřicha Kovaříka, rodiče, bratry a Boží ochranu pro živou rodinu Za farníky (sv. křest)
13. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Bruníkovy, jejich snachu, rodiče Žáčkovy, dva syny, Josefa Maňase a pomoc Boží pro celou živou rodinu
15. března : Sobota Slavnost Sv. Josefa	17.45	Za + rodiče Martincovy, syna Miroslava, vnuka a pomoc Boží pro celou živou rodinu
16. března : Neděle Květná (pašijová) neděle	6.55 9.30	Za + rodiče Váňovy, dceru Františku, jejího manžela, rodiče Petrášovy a duše v očištění Za rodiče Malotovy, Masařovy a Boží ochranu pro celou rodinu
20. března : Čtvrtek ZELENÝ ČTVRTEK	17.30	Za + Františka Žáčka, syna Milana, rodiče Žáčkovy, Martincovy, duše v očištění a Boží požehnání pro celou živou rodinu
21. března : Pátek VELKÝ PÁTEK Den přísného postu	15.30	Obřady Velkého pátku
22. března : Sobota BÍLÁ SOBOTA	20.00	Za Anežku Žáčkovu, sestru, manžela a celou živou rodinu
23. března : Neděle Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	6.55 9.30	Za farníky Za + rodiče Kovářovy, dceru Marii, jejich rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu
24. března : Pondělí Pondělí velikonoční	6.55 9.30	Za Štefana Manducha, živou i + rodinu Manduchovu, Novosadovu a Váňovu Za + Marcelu Žáčkovu, + Františka Žáčka, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu
27. března : Čtvrtek Čtvrtek velikonoční	16.00	Za Karla a Bohumilu Máčalovy, jejich rodiče, syna Karla, jeho manželku, dceru, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu
29. března : Sobota Sobota velikonoční	17.45	Za Oldřicha Ambrůze, jeho osm sourozenců, rodiče z obou stran a dar zdraví pro celou živou rodinu
30. března : Neděle 2. neděle velikonoční začátek letního času	6.55 9.30	Za + Josefa Fojtíka, rodiče Fojtíkovy, Březinovy, syna, jeho manželku a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za + Antonína Boráně, dvoje rodiče, celou živou a + rodinu
31. března : Pondělí Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	7.00 17.30	Za + Miroslava Žáčka, dceru, rodiče Máčalovy, Annu Váňovu a manžela Za rodiče Januškovy, Pavelkovy, celou živou a + rodinu

DUCHOVNÍ IMPULZY PRO POSTNÍ DOBU

Když Pán Ježíš mluví o postu, nejde mu o vnějškové chování, ale o obnovu srdce, o opravdový úmysl při všem konání. Almužny, modlitby a posty dávají příklad, jak bychom měli tento čas před velikonoce využít a mohli s radostí očekávat svátky. V jednom průvodci postní dobou z dřívějších let jsem našel praktické návody, jak uskutečnit tyto tři biblické dobré skutky.

- **Postím se očima:** Méně času strávit před televizorem, o to více s podívat na sebe samého. Objevovat s úžasem Boží stopy v přírodě.
- **Postím se ušima:** Méně poslouchat rádio – o to více se v tichosti zaposlouchat do sebe – pozorně naslouchat tomu, co mi říkají jiní s větší otevřeností také naslouchat uvnitř Božímu slovu.
- **Postit se rukama:** Uklidnit se, nespěchat, o to více si vyhradit času pro sebe, složit ruce do klína a skutečně si odpočinout – více a častěji přiložit ruce k dílu, kde je mojí pomoci potřeba – častěji sepnout ruce a modlit se.
- **Postit se nohama:** Nebýt stále na cestách, vložit více přestávek a zamyslet se sám nad sebou, najít si více času pro dlouho slibovanou návštěvu – vykonat pobožnost křížové cesty s vnitřní účastí.

To jsou praktické a proveditelné návrhy pro postní dobu. Zvolí si každý sám, co bude považovat za proveditelné a důležité.

Jedna východní moudrost praví: „Když jsi přišel na svět, plakal jsi a všichni okolo se smáli a byli veselí. Žij tak, aby až opustíš tento svět, všichni plakali, a ty jediný se vesele smál.

Podle P. Karla Heidingsfeldera

CO BY NA TO ŘÍKAL MISTR ŠVABINSKÝ

Maminka se dvěma mrňaty začala podnikat různé aktivity. Bylo to v době, kdy ještě po dnes běžných mateřských centrech, která poskytují většinou báječné vyžití maminkám i dětem na mateřské dovolené, nebylo ani vidu ani slechu. Maminka s dětmi našla alespoň cvičení pro rodiče s dětmi a pilně s nimi každý týden docházela do tělocvičny.

Pak se jednoho nedělního odpoledne celá rodina vypravila do Jízdárny Pražského hradu na výstavu malířů 19.století. Když vstoupili do impozantního prostoru jízdárny, mladší dvouletá holčička se najednou rozběhla po parketách, pak se zastavila a začala dělat parádní dřepy jeden za druhým. Návštěvníci udiveně koukali, i tatínek se podivil, co to to dítě dělá. Jen mamince po chvílce došlo, že velký prostor a parkety na podlaze holčičce zřejmě připomněly tělocvičnu a dělá to, co vždycky.

Pak pomalu procházeli galerii, prohlíželi si krásné obrazy a starší čtyřletá holčička přemožena krásou výtvarného umění, zjevně s pocitem, že všechno už bylo vytvořeno, si najednou dala ruce v bok a nahlas si povzdechla: „No to mi teda řekněte, co já teď budu malovat?!“

A korunu návštěvě slavné výstavy dodala ta mladší. Když došli k velkému ženskému aktu v trávě od Maxe Švabinského, ukázala na něj a dala se do hlasitého křiku: „Pupulaná, pupulaná holka!“ Návštěvníci, kteří se ohlíželi, naštěstí nevěděli to, co maminka – že když se holčičce minulý týden stala potřetí čůrací nehoda, svlékla ji na zahrádce do naha a řekla: „Tak si tu běhej nahatá, když jsi taková počuraná holka!“

Jen děti mají schopnost najít zážitky svého života kdekoli – třeba i v Národní galerii....

z knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty, H. Chvátalová

NĚKOLIK UPOZORNĚNÍ K BIBLICKÉMU KVÍZU

Pro děti, které listují Biblí a pokoušejí se správně odpovědět na otázky z kvízu, bychom měli upozornění: **odevzdávejte odpovědi včas a podepsané!** Stává se, že v krabičce objevíme odpovědi na otázky z úplného začátku, nebo opožděné o týden i čtrnáct dnů. Doteď jsme to uznávali a započítávali, neboť někteří z vás dostali sešitky s nálepkami později. Teď však už každý z vás mohl vše dohonit – všichni máte sešitky a nálepky z minulých nedělí doplněné. Takže **od tohoto měsíce se snažte odpovědi nosit včas – hned následující neděli.** Pokud by se stalo, že pro nemoc nebo jiný závažný důvod nebudete na mši v kostele (týká se to hlavně Újezda), poproste někoho z rodiny nebo nějakého kamaráda, aby vám odpověď odevzdal a také vám přinesl nové otázky s nálepkami. **Pozdě odevzdané odpovědi nebudeme uznávat a započítávat.** Stává se též, že u některých odpovědí chybí podpis, takže nevíme, komu patří. Zatím visí na nástěnce u tabulky hodnocení. Podívejte se, zda to není vaše a dodatečně je podepište, abychom je mohli započítat do odevzdaných odpovědí. Při odevzdávání lístečků si raději ještě **zkontrolujte, zda máte své odpovědi podepsané.**

A ještě k hodnocení – na nástěnce vepředu visí tabulka se seznamem všech soutěžících. Zde každému zapisujeme, zda odpověděl, a také, zda byla odpověď správná (pro kontrolu tady visí správné odpovědi na otázky předchozí neděle) nebo ne. Můžete tak průběžně sledovat, jak si vedete. Při hodnocení přihlížíme i k tomu, jak velké děti odpovídají, od menších nám stačí odpověď stručná, od starších chceme co nejpřesnější – tak si na to dejte pozor (ovšem nemusíte doslovně opisovat pasáže z Bible). Proto se obracíme také na rodiče – buďte v tomto svém dětem nápomocni – nemusíte za ně vypracovávat odpovědi, ale možná by bylo dobré podívat se na to, co napsaly a případné chyby pomoci opravit. Přejeme vám všem hodně zdarů.

Oprava. V únorovém měsíčníku se stala tisková chyba. V článku o poutním místě Lurdech vypadl nedopatřením jeden odstavec, což obsah článku znehodnotilo. Omlouváme se za toto nedopatření. Celý článek je možné najít a přečíst si na našich webových stránkách obou farností rkf.ujezd-info, nebo: rkf.hornilhota-info, kde najdete v archivu všechny poslední zpravodaje.

Nové E-mailové adresy: Arcibiskupství olomoucké zřídilo pro všechny farnosti diecéze úřední E-mailové adresy. Pro naše farnosti jsou to tyto: *faujezdovk@ado.cz* a *fahornilhota@ado.cz*. V budoucnu budeme uvádět tyto adresy na něž je možné posílat poštu. Dosavadní adresy zatím zůstávají v platnosti.

Společenství Sederové večere se v letošním roce sejde ve středu 19. března 2008 v 19.00 hodin. Místo setkání bude upřesněno. Společenství je otevřeno všem zájemcům. Svoji účast na sederové večeri potvrďte, prosím na tel. čísle: 776 725 058

T. Just

Velikonoční sv. zpověď za účasti cizích zpovědníků bude v Horní Lhotě ve čtvrtek 13. března 14.00 - 16.30 a v Újezdě v pátek 14. března 9.00 - 11.00 a 13.00 - 16.30 hod. Rozpis příležitosti ke sv. zpovědi v celém děkanátě je na vývěškách našich kostelů.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci březnu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
.3.:	5.	6.	4.
.3.:	6.	7.	5.
.3.:	7.	8.	6.
.3.:	8.	9.	7.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar
Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v
kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.